

TEXTOS DE BADEN POWELL

En aquest Mussol, amb el qual arribam als 25 nombres d'aquesta modesta publicació, vos reproduïm diferents textos escrits pel nostre fundador Baden Powell.

Sempre ens poden ser de gran utilitat per conèixer la seva manera de pensar i de fer.

Així, tindrem uns punts de referència que ens ajudin a ser més escoltes .

Unes pinzellades de la seva biografia

“Sempre a punt!” -en anglès: Be prepared. Sigles: B.P. -és el lema que han repetit milions d'escoltes i guies arreu del món. Robert Baden-Powell, el seu fundador, va néixer a Londres l'any 1857. En una família de nou germans, quedà orfe als tres anys. En complir els tretze, ingressà a l'escola Charterhouse. Era un estudiant fluix a les aules però aprengué en el llibre de la natura tots els secrets. S'entaforava dels boscos i guaitava i seguia la vida dels animals. Entrà en l'exèrcit i complí arriscades missions d'explorador. Excel.lent oficial d'informació, fou destre i famós per les expedicions de reconeixement entre les línies enemigues. El 1907 experimentà l'adaptació del seu mètode en una acampada amb vint al.lots a l'illa de Browsea. El seu llibre “Escoltisme per a nois” fou el resultat de la seva experiència. Nasqué l'escoltisme. El 1910 es retira de la milícia i, més tard, es casà amb Lady Olave, entusiasta com ell i que fundà per a les

Associació
Diocesana
d'Escoltisme
Menorca

Abril 1997

25

al.lotes el Guiatge. Baden-Powell dedicà tota la resta de la seva vida a escampar l'Escoltisme. D'ell són frases tan belles com: "Un home no val res si no creu en Déu i no obeeix les seves lleis. Doneu sempre gràcies a Déu. cada vegada que teniu un goig, que guanyeu un joc o que reeixiu a fer bé una cosa, doneu-li'n gràcies". Del seu matrimoni nasqueren tres fills. El 1920 BP fou nomenat Cap Escolta Mundial. Escrigué llibres per a escoltes, llobatons i ròvers fins que es va retirar a l'Àfrica, que tant estimava. Morí a Kenya el 1941. Rere seu deixava milions d'homes i dones lliures, sempre a punt per servir els altres, que amb el missatge de les benaurances omplien de llum el seu viure i, catòlics, caminaven seguint Jesucrist.

(Del Llibre: Rostres vivents. Ed. Claret Colecció els Daus 161)

⊗ El darrer missatge de Baden-Powell

Estimats escoltes:

Si mai heu vist el conte "Peter Pan", recordareu que el cap dels pirates sempre estava fent el seu discurs de mort perquè temia que li arribés l'hora de la mort i no tingués temps d'abocar-lo. Açò és el que em passa a mi i, per tant, encara que en aquest moment no m'estic morint, ho faré un d'aquests dies i voldria dir-vos uns mots de comiat.

Recordeu bé que aquests seran els últims mots que sentireu de mi.

La meua vida ha estat molt feliç i voldria que es pogués dir el mateix de cada u de vosaltres.

Crec que Déu ens ha posat en aquest món perquè siguem feliços i gaudim la vida. Però la felicitat no prové de la riquesa, ni de tenir èxit en la carrera simplement, ni de donar-se gust a si mateix. Un pas vers la felicitat és fer-se sà i fort des d'infant, per poder ser útil i alegre arribat a home.

L'estudi de la natura us demostrarà quantes belleses i meravelles ha posat Déu en el món que gaudiu. Acontenteu-vos

amb el que hàgiu aconseguit i feu tot el possible per a conservar-ho. Mireu sempre el costat bo de les coses i no el dolent.

Però la verdadera manera d'obtenir la felicitat és fent felïços els altres. Mireu de deixar el món en unes condicions més bones que les que hi havia quan hi vau entrar. D'aquesta manera, quan us arribi l'hora de morir, podeu fer-ho felïços perquè almenys no heu perdut el temps i heu fet tot el que ha estat a la vostra mà per fer el bé. Estigieu "sempre a punt" per a viure felïços i per a morir felïços, sigueu fidels sempre a la vostra Promesa Escolta, fins i tot quan ja no sigueu infants, i Déu us hi ajudarà.

El vostre amic:

Baden-Powell

⊗ “La formació escolta surt de dins”

⊗ Únicament tenim un curt període per a viure i, per tant, és essencial fer les coses que valguin la pena i fer-les ara.

En el meu cas, durant els anys passats m'he dit: "d'aquí a tres anys seré mort. Per tant, he de deixar açò i allò en ordre i acabat, o serà massa tard".

⊗ **Importància de la natura**

Un home de bosc que viu lluny dels centres urbans, en plena boscúria, ha de conèixer els arbres i altres plantes que li són útils.

Un escolta sovint ha de descriure una regió que ha vist, i si diu que és un país boscat, pot ser molt important que el lector sàpiga quina mena d'arbres formen els seus boscos.

Per exemple, si el bosc era de bedolls o d'alerços voldria dir que hi podria trobar perxes per a fer ponts. Si era de palmeres, sabríeu que hi podríeu trobar cocos i el suc de palmera per a beure. Els salzes volen dir que hi ha aigua a tocar. Boscos de pins o de gomers significarien abundància de bon combustible.

Un escolta, doncs, hauria d'esforçar-se a aprendre els noms dels arbres del seu país i a conèixer-los pel seu aspecte.

S'hauria de procurar una fulla de cada espècie, i després

comparar-les amb les fulles dels arbres que vegi, i també hauria d'arribar a conèixer la forma general i l'aspecte de cada casta d'arbre per tal de poder-los identificar de lluny, i no solament a l'estiu, sinó també a l'hivern. Alguns arbres tenen formes típiques com el roure, l'àlber i l'om dels gravats. Vegeu si en podeu trobar d'altres: pi, bedoll, salze, teix, etc...

Guardià dels boscos

Com a escoltes, sou guardians dels boscos. Un escolta mai no fa malbé un arbre a cops de ganivet o de destrals. No costa gaire estona d'abatre un arbre, però calen molts anys perquè en creixi un; i, per açò, un escolta no talla mai un arbre sense una bona raó per a fer-ho, no senzillament pel gust de fer servir la destral. Per cada arbre tallat, se n'haurien de plantar dos.

⊗ NO SERVEIXEN DE RES

(Traduït i adaptat de "Goitibera" Xavier Eskariatza, Euskalerrico Eskautak)

Petites anècdotes de campament, xerrades entre caps, reunions de pares, donen peu a fer aquesta reflexió sobre aquest món lligat amb motxilles plenes fins a rebentar, pressupostos deficitaris i quilos d'illúsió escolta.

La pregunta per què? que es fan els al.lots o els qui no han fet escoltisme. Per què els R/G s'han de fer la taula al campament?; per què un dia de supervivència?; per què convidar els LL/D a escoltar el silenci en la nit del bosc?; per què fan una pregària el P/C amb les últimes brases d'un foc de camp quasi apagat?.

És normal. En el món on vivim ens fan creure (i sobretot per la força dels esdeveniments) que una persona, una acció, una idea,... valen en tant que serveixen d'alguna cosa.

La dialèctica del ser o del tenir es transforma ara en el binomi per què? i per a què serveix?.

I jo crec que aquí hi ha l'arrel per comprendre què és i què pretén l'escoltisme.

En l'escala de valors de l'utilitarisme és una ximpleria que un grup d'adolescents es facin les seves taules (si en vénen de tan còmodes i àgils, fins i tot de plegables), és perdre el temps que durant un capvespre es dediquin a fer cabanes amb troncs i amb

roba vella (si són tant polides les tendes d'indis que venen als grans magatzems), ...i podríem afegir-hi més exemples.

Crec que els caps haurien de subratllar els per què? en aquests moments, i no tant el que es porta més avui: els per a què serveix?

Perquè creim en la creativitat i en la gratuïtat, feim confiança a un escoltisme antiutilitarista.

Un escoltisme que aixecant la ciutat de les tendes de campament es converteix en una alternativa -petita com una llavor, com un gra de mostassa, però real pee als qui la viuen i en gaudeixen- dels nuclis urbans.

Un escoltisme on la il·lusió de la descoberta, l'emoció del raid i el gust de la truita feta per una patrulla no ens la pot treure ningú.

Perquè creim en l'Home Nou, que és Jesucrist, feim confiança a un escoltisme més solidari amb els pobres, un escoltisme més ecològic, més franciscà, més enamorat de la vida.

NO!. No serveix per a res un joc de pistes dels llobatons i les daines; no serveix per a res ser cap; no serveix anar d'intendent a un campament (fora de cremar-te amb l'oli o que algun llobató et robi una rajola de xocolata); no serveix per a res creuar sis vegades la riera i omplir dos bidons d'aigua...

Com tampoc serveix per a res la rosada del matí,...

Com tampoc serveix per a res puntejar la guitarra al capvespre,...

Com tampoc serveix per a res (fins hi tot per a alguns capellans) aquella pregària espontània que abans d'anar a la tenda fan alguns escoltes en el camp d'estiu,...

Potser algun mal dia el Corte Inglés dedicarà tota una secció a l'escoltisme (allà hi haurà des de rutes programades fins a permisos automàtics de campament per ordinador).

Aquest dia, o el Corte Inglés serà una altra cosa... o l'escoltisme no serà escoltisme. És a les vostres mans.

☒ **SOMRIURE**

Riure poc vol dir poca salut. Reis tant com pugueu: us farà bé. Sempre que pugueu riure de gust no vos atureu. I feis riure els altres també, quan sigui possible, perquè açò els farà bé.

Si alguna cosa us fa mal o us trobau en una dificultat, esforceu-vos a somriure. Si recordau aquest consell i el seguïu, veureu que tot serà diferent.

Si llegiu la vida dels grans exploradors, com el capità John Smith, el “descobridor de camins”, i d’altres, veureu que en general tots eren persones alegres.

Un jove qualsevol acostuma a arrugar les celles quan fa un exercici físic una mica dur; però l’escolta té com a consigna de somriure sempre: perd un punt cada vegada que arruga el front.

Si treballau de bona gana, el treball esdevé un plaer; i si sempre estau alegres açò alegrarà els altres, la qual cosa forma part del vostre deure d’escoltes. Sir J.M. Barrie, escriví:”Aquells que duen el sol a la vida dels altres no poden allunyar la felicitat d’ells mateixos”. Açò vol dir que si feis feliços els altres, us fareu feliços vosaltres mateixos.

Si us acostumau a prendre-us les coses alegrement, poques vegades us trobareu amb complicacions serioses, car si una dificultat o un enuig o un perill us semblen molt grans, fareu el possible per riure-us-en, cosa que ja reconec que és difícil al començament, però així que us n’haureu rigut, bona part de la dificultat semblarà que desapareix i la vencereu fàcilment.

⊗ DETALLS DE LES PERSONES

Quan aneu amb tren o amb autobús, fixau-vos sempre en els més petits detalls dels altres passatgers; observau les seves cares, els seus vestits, el seu parlar, etc., perquè més tard pugueu descriure cada un d’ells amb exactitud. I també provau d’endevinar pel seu aspecte i comportament quina és la seva professió més probable, si estan contents, si estan bons o si necessiten ajut.

Però teniu cura de no deixar-los sospitar que els observau, car altrament els posaríeu en guàrdia. Recordeu el vailet pastor que us explicava, que es va fixar en les sabates del gitano però que no el va esguardar, i d’aquesta manera va fer que l’altre no sospités d’ell.

Saber observar les persones i endevinar el seu caràcter i els seus pensaments són coses d’una utilitat immensa en el comerç, sobretot per a un venedor quan ha de convèncer els clients perquè comprin, o quan ha de descobrir un estafador.

Hom diu que pot conèixer el caràcter d’un home per la forma com porta el seu barret. Si el duu lleugerament de cantó, és un home de bon geni; si el duu molt de cantó, és un fatxenda; si el duu al

clatell, és un mal pagador; si el porta ben dret, és probablement un home honrat, però molt ensopit.

La manera de caminar d'un home (o d'una dona) és una bona guia per conèixer el seu caràcter. Vegeu, sinó, l'homenet atrafegat que va trotant i movent molt els braços; les gambades ràpides de l'home nerviós; el caminar lent dels ganduls; el pas seguit, lleuger i silencios dels escoltes, etc.

Amb una mica de pràctica d'observació podreu deduir amb bastant d'exactitud la personalitat d'un home, guiant-vos pel seu vestit....

(Copiat de: Escoltisme per a nois)

⊗ El nostre objectiu, com a escoltes, és educar la propera generació com a ciutadans útils, amb una visió més ampla que abans i des d'allà desenrotllar la bona voluntat i la pau en el món, per mitjà de la convivència amigable i la cooperació; en lloc de la rivalitat imperant en les classes socials, credos i països que tant han contribuït en el passat per produir guerres i inquietud.

Consideram tots els homes com a germans, fills d'un mateix Pare; entre els quals únicament pot aconseguir-se la felicitat per mitjà del desenvolupament de la tolerància i la bona voluntat mútues: és a dir, a través de l'amor.

Jamboree, Octubre 1932

⊗ Un home no val res si no creu en Déu i obeeix les Seves Lleis. Per tant, tot escolta hauria de tenir una religió.

⊗ Quasi tot al.lot, fins i tot aquell que viu als barris més pobres, pot ser portat a considerar a Crist com el seu heroi, sempre que li sigui presentat de tal manera que pugui atreure la naturalesa de l'infant; és a dir, no mostrant-li una figura política, sinó una de virilitat, coratge, cavalleriesitat, humor, humilitat i, fins i tot, de la molt humana indignació (contra els aprofitats), etc...

⊗ El que el cap escolta fa, ho faran els al.lots. Els escoltes són un reflex del seu cap.

⊗ La nostra formació és realitza en gran part per mitjà de l'exemple.

⊗ No hi ha cap dubte que, als ulls dels infants, el que conta és el que un home fa i no tant el que diu. D'aquesta manera, un cap escolta té la major de les seves responsabilitats sobre les seves espatlles per fer-ho correctament i permetre que els seus actes siguin apreciats, sense presumir de fer-ho.

⊗ En un campament, l'exemple del cap exerceix una gran influència. Allà vius amb els infants, aquests poden observar-te i imitar-te, a vegades inconscienment, i potser, sense que tu te n'adonis.

⊗ **La Bona acció**

“Fer el bé”, vull dir ser útil i realitzar petites atencions per a les altres persones, siguin aquests amics o estranys, no és quelcom difícil. La millor manera de començar és decidir-se a fer, almenys, “Una Bona Acció” a algú cada dia, i prest t'acostumaràs a fer sempre bones accions. No importa que la “Bona Acció” sigui petita -fins i tot si es tracta d'ajudar una anciana a creuar el carrer, dir una bona paraula sobre algú de qui s'està rallant malament. El que importa és fer alguna acció bona cada dia.

⊗ **EL JO I EL SERVEI**

“Hi ha dos rumbos que romanen oberts a tot home: el jo o el servei.

Ell ha d'elegir per si mateix quin serà el seu vertader lema. El jo és més còmode; el servei implica sacrifici. Si un al.lot és capaç de fer un sacrifici de la millor manera possible per expressar el seu amor, segur que la vida per a ell serà una possessió molt real i feliç”.

⊗ La vida és massa curta perquè perdem el temps discutint

⊗ Quan jugues a futbol i aconseguixes la pilota, saps tan bé com jo que no et correspon quedar-te-la durant molt de temps, encara que pogués ser molt divertit per tu veure quan de temps pots conservar-la; no has de jugar egoïstament, sinó més aviat fer el millor amb la pilota i passar-la ràpidament a un dels teus companys d'equip.

El mateix passa amb qualsevol altra cosa quan arriba a tu. No la conservis per a tu, sinó que l'has de compartir amb els altres, - "fes-los una passada".

⊗ "L'escoltisme és la millor cosa del món per fer que un al.lot/ta confïi en ell/a mateix i per a preparar-lo per a la batalla de la vida"

⊗ "Sempre procura dependre de tu mateix i no del que els altres puguin fer per tu. Rema la teva pròpia barca".

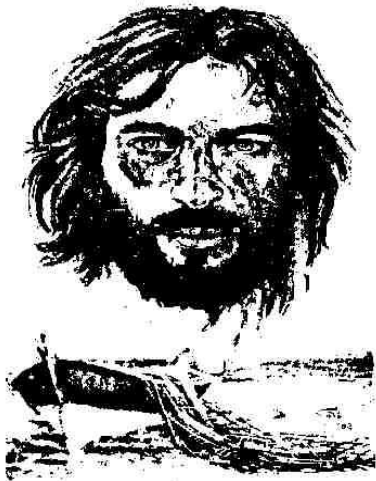
⊗ "L'escolta fa la seva feina perquè és el seu deure, no per obtenir cap recompensa".

⊗ "L'escoltisme no és únicament una diversió, també exigeix molt de tu".

⊗ "Quina diferència quan fas feina per amor al que fas!"

⊗ "Fes que la teva ambició no sigui el que pots obtenir de la teva feina, sinó més aviat, què pots aportar amb el que fas"

⊗ "El Treball... aquest és el secret per mantenir-se jove. L'infant

que no fa feina i que no estima el treball segurament es convertirà en un vegetal que s'esmustirà promptament. El treball, lluny de matar l'home, és l'elixir de la vida.”

⊗ “Un dels objectius de l'Escoltisme és organitzar jocs i activitats en equip que, a més de promoure la salut i la fortalesa de l'infant, l'ajuden a desenvolupar el seu caràcter.”

“El joc és el primer educador. És tan cert per als animals com per als homes.

“Mostram als llobatons petites coses en el joc, que, eventualment, els preparen per fer grans coses amb seriositat”.

“Educa els teus infants per mitjà de l'Amor i no a través del Temor.”

⊗ “El primer pas cap a la pau internacional és entrenar les generacions actuals -a cada nació- perquè en tot es guiïn per un sentit de justícia absolut. Quan els homes poseeixen un instint natural en la seva conducta, davant tots els aspectes de la vida, consideren les coses imparcialment, des d'ambdós costats, abans de convertir-se en partidaris d'un o altre, i si arribàs a produir-se una crisi entre dues nacions, tendrien per naturalesa a reconèixer la justícia del cas i a adoptar una solució pacífica, que seria impossible mentre les seves ments estiguessin acostumades a provocar la guerra com a únic recurs.”

⊗ **L'exemple de Crist**

Em produeix curiositat l'observar que homes que professen ser bons cristians, sovint obliden, davant una dificultat, fer-se aquesta pregunta: “Què hauria fet Crist en aquestes circumstàncies?”, i guiar-se d'acord amb la seva manera d'actuar. Intenta-ho la propera

vegada que et trobis en alguna dificultat o dubtis de la manera d'actuar.

⊗ L'infant s'ha d'adonar que part dels seus "deures amb Déu" són cuidar i desenvolupar com una obligació sagrada aquells talents amb què Déu ha dotat pel seu pas en aquesta vida; el cos amb la salut, la seva força i els seus poders reproductius per utilitzar-los al servei de Déu; la ment, amb el seu meravellós raciocini, memòria i apreciació que el posen per damunt del món animal; i l'ànima, aquest trosset de Déu que està dins d'ell; específicament l'Amor, que pot desenvolupar-se i enfortir-se mitjançant l'expressió i les pràctiques contínues. D'aquesta manera, li ensenyam que l'acompliment dels seus deures amb Déu no signifiquen simplement acollir-se a la Seva benevolença, sinó complir amb la Seva voluntat practicant l'amor cap el pròxim..

⊗ "Un home no val res si no creu en Déu i no obeeix les seves lleis: Així doncs, tot escolta ha de tenir una religió.

La religió sembla una cosa molt senzilla:

Primer: estimar i servir Déu. Segon: estimar i servir el vostre proïsme.

En complir el vostre deure envers Déu, donau-li sempre gràcies. Cada vegada que teniu un goig, que guanyau un joc o que reeixiu a fer bé alguna cosa, donau-li'n gràcies, encara que només sigui amb una o dues paraules com feu després de menjar. I també és bo de pregar pel bé dels altres. Per exemple, si veieu un tren que arrenca, pregueu a Déu per tots els qui hi van.

En complir el vostre deure envers el proïsme, sigueu sempre servicials i generosos, agraïu qualsevol favor que us facin i tingueu cura de demostrar-ho. Us recordo altra vegada que un present que us facin no és vostre fins que no hàgiu donat les gràcies a qui us l'hagi fet.

Mentre viviu la vostra vida terrenal, esforçau-vos a fer quelcom que resti quan vosaltres ja no hi sereu..."

(D'Escoltisme per a nois)

⊗ **“Dos punts claus per ser feliç:**

- No prenguis les coses massa seriosament; tracta de fer el millor del que has obtingut i mira la vida com un joc, i el món com un pati de jocs.

- Deixa que els teus actes i el teu pensament estiguin dirigits per l'Amor”

⊗ “La felicitat no s'aconsegueix si t'asseus a esperar-la”

⊗ “Recorda que no importa com et trobis de bé o malament, economicament o de salut, sempre pots aportar un raig de llum a la vida de les altres persones, i en fer-ho t'ofereixes a tu mateix el millor tipus de felicitat”.

⊗ “L'únic èxit veritable és la felicitat”

⊗ “La veritable felicitat és com la ràdio. És una forma d'amor que augmenta en proporció a la quantitat en què s'irradia”

⊗ “ Abans d'anar a un campament i tot el temps que hi ets, digues cap a tu mateix: “Vull fer d'aquest campament el millor i més meravellós que mai hagin gaudit aquest infants” (Pensa el mateix quan prepares qualsevol tipus d'activitat, d'açò en depèn l'èxit)

⊗ **Objectiu de l'escoltisme**

“L'objectiu fonamental del nostre escoltisme és agafar el caràcter dels infants en l'època d'entusiasme efervescent per donar-li la forma adequada i promoure i desenvolupar la seva individualitat, de manera que l'infant pugui autoeducar-se per arribar a ser un home bo i un ciutadà valuós per al seu país”

“L'objectiu de la formació Guia és proporcionar a les nostres

al.lotes, qualsevol que siguin les seves circumstàncies, una sèrie d'activitats agradables i encisadores que, alhora que xalen, els proporcionin un curs d'educació fora del col.legi en quatre aspectes particulars:

- caràcter i intel.ligència
- habilitat i destresa manual.
- salut física i higiene.
- servei cap als altres i companyonia.”

⊗ “Un explorador era a un hospital de l'Índia atacat de la terrible malaltia del còlera. El doctor digué a l'infermer indígena que en tenia cura que l'única manera de salvar-li la vida era escalfar-li els peus i mantenir la sang en circulació per tot el cos mitjançant unes fregues contínues.

Tan bon punt el doctor girà l'esquena, l'indígena deixà de fregar i s'assegué a fumar tranquil.lament.

El pobre pacient, tot i que no podia parlar, compregué tot el que passava i s'indignà tant amb el comportament de l'infermer, que resolgué des d'aquell moment de posar-se bo, encara que només fos per donar una lliçó a l'indígena. I havent resolt de posar-se bo, es posà bo.

Hi ha un lema escolta que diu:”No parreu de morir fins que estigueu morts”- i si hom posa en pràctica aquest lema, se sortirà de molts mal passos, quan tot semblarà que li va en contra. Açò demana una barreja de coratge, paciència i força que nosaltres anomenam “resistència”.

⊗ **Sant Jordi**

“Sant Jordi és la figura típica del que ha de ser un escolta.

Quan es trobava davant d'una dificultat o d'un perill, per més gran que semblés -fins i tot davant el perill d'un drac-, no el defugia ni el temia, sinó que l'afrontava amb tota la gosadia que ell i el seu cavall podien arribar a tenir. Per bé que anés insuficientment armat en la seva envestida al drac -només tenia una espasa-, l'atacà, hi posà tot el seu esforç, i finalment reeixí a superar una dificultat que ningú no havia gosat d'afrontar.

Aquesta és exactament la manera com un escolta ha d'afrontar una dificultat o un perill, sense importar-li si li sembla molt gros o esgarrifós o si va mal equipat per a la lluita.

L'ha d'afrontar a pit obert i amb confiança, posant en joc totes les seves forces per a superar-lo, i és ben segur que reeixirà.”

☒“La Cavalleria -és a dir, l'Orde dels Cavallers- fou instituïda a Anglaterra, fa cosa d'uns 1.500 anys, pel rei Artur.

En morir el seu pare, el rei Uther Pendragon, ell vivia amb el seu oncle i ningú no sabia qui havia d'ésser rei. Ell mateix no sabia que fos el fill del rei difunt.

Aleshores fou trobada al cementiri una gran pedra que tenia una espasa clavada, i damunt la pedra hi havia una inscripció que deia:

“Aquell qui arrencarà l'espasa d'aquesta pedra haurà nascut per a ésser rei legítim de tot Anglaterra”.

Tots els grans senyors provaren d'arrencar-la però cap no la pogué moure.

Aquell dia hi havia un torneig en el qual havia de prendre part el cosí d'Artur, però quan arribà a la lliça trobà que s'havia deixat l'espasa a casa i manà a Artur que l'anés a cercar. Artur no la pogué trobar, però es recordà de l'espasa del cementiri, hi anà, l'estirà i l'espasa sortí de seguida; aleshores la portà al seu cosí. Després del torneig, tornà l'espasa a la pedra; i aleshores tots tornaren a provar de treure-la i ningú no la pogué moure. Només quan Artur ho provà, l'espasa sortí fàcilment. Davant d'açò, el proclamaren rei.

Més endavant, reuní un cert nombre de cavallers i solia asseure'ls amb ells al voltant d'una taula rodona, i per açò els anomenaren “Els cavallers de la Taula Rodona”.

L'escolta ha d'aconseguir descobrir que les dificultats el fan més persona, per açò té esperit de servei i de constància, procurant de no abandonar en els moments important de les proves, sabent que tenim Déu al nostre costat que ens ajuda.

☒“Els escoltes d'avui en dia, arreu on van, estimen els boscos, les muntanyes i les prades, i els plau de conèixer i d'observar els animals que els habiten i les meravelles de les flors i de les plantes.

Un home no val res si no creu en Déu i no obeeix les seves lleis. Així, doncs, tot escolta ha de tenir una religió.

La religió sembla una cosa molt senzilla:

Primer: estimar i servir Déu; Segon: estimar i servir el vostre proïsme.

En complir el vostre deure envers Déu, donau-li sempre gràcies. Cada vegada que teniu un goig, que guanyau un joc o que reeixiu a fer bé alguna cosa, donau-li'n gràcies, encara que només sigui amb una o dues paraules com feu després de menjar. I també és bo de pregar pel bé dels altres. Per exemple, si veieu un tren que arrenca, pregueu a Déu per tots els que hi van.

En complir el vostre deure envers el proïsme, sigueu sempre servicials i generosos, agraiu qualsevol favor que us facin, i tingueu cura de demostrar-ho. Us recordo altra vegada que un present que us facin no és vostre fins que no hàgiu donat les gràcies a qui us l'hagi fet.

Mentre viviu la vostra vida terrenal, esforçau-vos a fer quelcom que resti quan vosaltres ja no hi sereu.

Un escriptor diu: “Sovint penso que quan el sol es pon, la terra queda privada de la claror del cel per un gran mantell negre, però que les estrelles són foradets que hi han fet tots aquells que han realitzat bons actes en aquest món. No totes les estrelles són de la mateixa mida: algunes són grans, d'altres són petites, però tots han fet el seu forat en el mantell en fer el bé abans d'anar al cel.”

Mirau d'obrir el vostre forat en el mantell mitjançant les bones obres mentre sou al món.

Està bé d'ésser bo, però encara és millor de fer el bé.

☒ “Si voleu agafar l'autobús, no us estigueu asseguts deixant-los passar i dient: “Quina mala sort que tenc”; més aviat feu una correguda i enfileu-vos-hi. Açò és més o menys el que passa amb el que la gent anomena “la sort”: es queixen que no en tenen mai. En realitat, la sort és l'ocasió d'obtenir algun bé o de fer alguna cosa gran. I el que fa falta és viure a l'aguait de les ocasions i quan en passa una... fer una correguda i enfileu-s'hi; i no asseure's i esperar que passi. L'oportunitat és un autobús que té molt poques parades.”

⊗ “El capità John Smith, l’aventurer anglès de fa tres-cents anys, era un home amb qui no es podien fer bromes, car havia lluitat a totes parts del món i havia estat ferit cop i recop, però tenia, no gensmenys, un cor generós.

Era un veritable tipus d’escolta. Una de les seves expressions preferides, era:”No hem nascut per a nosaltres, sinó per fer el bé als altres”, i ell practicà aquesta màxima tota la seva vida, car fou un dels homes més desinteressats que es poguessin trobar”.

⊗ **Pregària de Baden Powell**

Pare de tots nosaltres,

Ens reunim davant Tu, avui i aquí, nombrosos en les terres d’on venim i de les races que representam, però un en la nostra Germandat sota la teva Divina Paternitat.

Venim davant Teu amb els cors agraïts i gojosos per les benediccions que ens has concedit i agraïts que el nostre Moviment vagi prosperant i sigui acceptable a la Teva mirada.

A canvi, nosaltres depositarem en el Teu Altar, com un humil oferiment de gràcies, els sacrificis que podem realitzar al servei dels altres.

Et demanam que durant la nostra comunió aquí, junts, puguem, sota la Teva Divina Inspiració, obtenir una perspectiva més ampla, una visió més clara de tot el que es troba obert davant nosaltres i de les oportunitats que se’ns presenten. De manera que puguem seguir endavant amb una fe enfortida per poder complir amb la nostra missió d’enaltir els ideals i poders de la humanitat i d’ajudar, a través d’una comprensió més íntima, a ressuscitar el Teu Reglament més feliç de Pau i Bona Voluntat en la Terra.

¡Escoltau-nos Oh, Pare!

(Escrit pel Fundador per a fer servir en ocasions internacionals)

**Aquests textos s’han copiat de:
ESCOLTISME PER A NOIS I
LAS HUELLAS DEL FUNDADOR**